Boet-spiegel in de verharding eenes zondaars, of het te recht stellen van H. Jansen

bron
Boet-spiegel in de verharding eenes zondaars, of het te recht stellen van H. Jansen. Z.p. ca. 1803

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_boe013boet01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

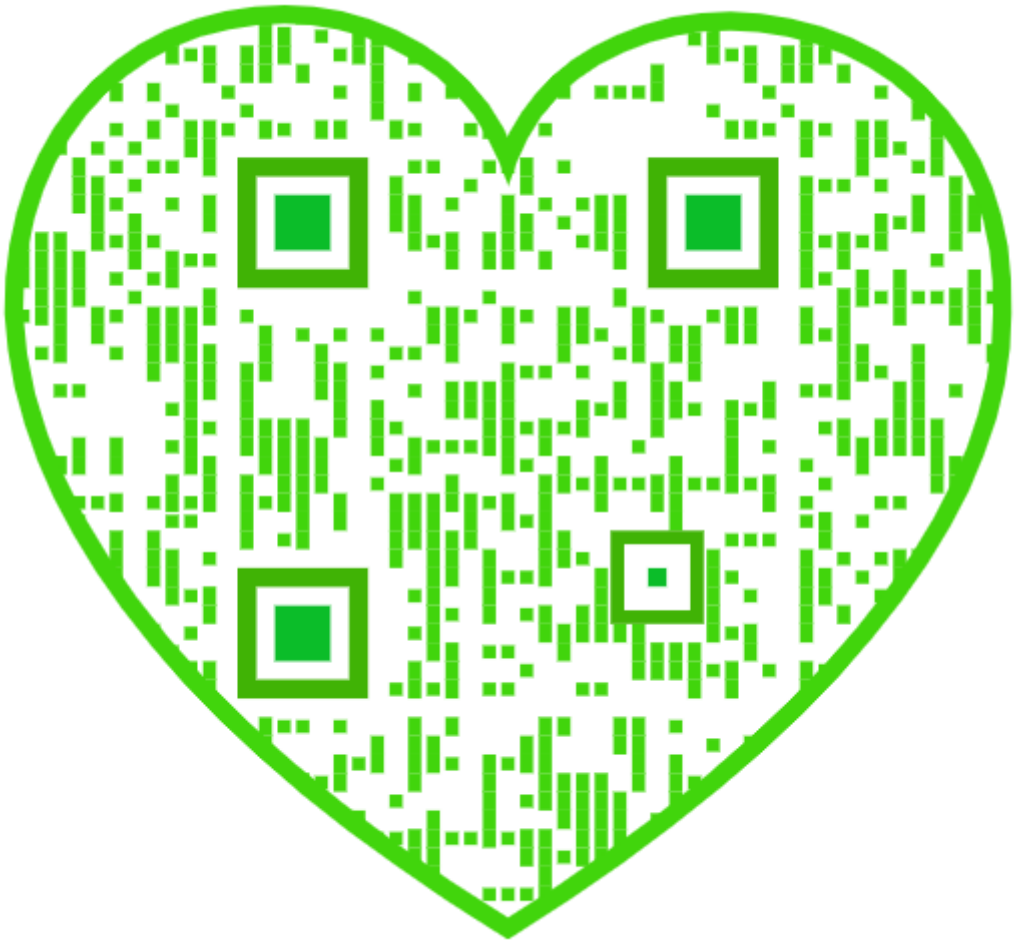

Boet-spiegel,
in de verharding eenes Zondaars, of het te Recht stellen van H. Jansen,
Welke eers gecondemneerd was Onthoofd te worden, doch naderhand met de Koord is gestraft geworden, op Saturdag den 22 January, 1803.

Wys*: *Van Bieron.

1.

Wat kan de Hoeremin,
in 't Huwlyk al verwekken,
Hoe doet ze 't zondig hart,
Met schuldloos bloed bevlekken,
De Booswicht steekt zyn hand,
Gegeeven in den trouw,
Door Satans snode list,
Als Moordenaar aan zyn Vrouw.

2.

't Is Janzen die zyn min,
Aan vreemde hoer deed schenken
Die nog aan eed en plicht,
Omtrent zyn Vrouw wil denken
Die wreed, zyn handen slaat,
Aan het onschuldigst bloed,
En in een Vrouwe borst,
Gelyk een Moorder woed.

3.

ô God! zult gy dit kwaad,
dan straffeloos gedoogen,
Het bloed eens echte Vrouw,
Schreeuwd wraak tot u hier boven
Alschoon dit Monster vlucht,

't Geridzel van een blad,
Jaagt reeds zyn bange Ziel,
Op 's Waerelds Leevenspad.

4.

Hy raakt nu eindelyk,
In 's Rechters wyze handen,
Een Moorschavot zal 't hoofd,
Ontcierd door zonde schande,
doen vallen, daar het zwaard,
Aan hem vergelding geeft,
Tot straf die zyne trouw,
Met bloed bezoedeld heeft.

5.

Beeft Zondaar valt ter neer,
En denk om 't eeuwig leeven,
Het zwaard word op Gods macht,
Voor u reeds opgeheeven,
Beef, val u God te voet,
En eerd zyn wyze wet,
die voor een Vrouwe moord,
Ook straffen heeft gezet.

6.

Maar neen geen steen kan zig,
Als Janzens hart verstyven,
Metaal zal eerder nog,
Hoe hard, nog buigzaam blyven,
Hy spot met Eeuwigheid,
Met Leeraars wyze raad,
Verhinderd telkens 't zwaard,
dat opgeheeven staat.

7.

dan keerd, dan wend, dan vald,
Hy om de straf te ontwyken,
Hoe zal zyn snode Ziel,
door zonden niet bezwyken,
Neen Satans magt heeft hem
In zyne klaauw verward,
dat hy zig tegens God,
En zyne Wet verhard.

8.

de Rechters die het Recht,
der God en Menschheid, minne
Zien zig genoodzaakt hem,
Op nieuw te leyden binnen,
En daar door zyn gewoel,
Het strafzwaard is mislukt,
Is 't dat hy voor de Koord,
Zyn Hoofd tog eindelyk bukt.

9.

daar hangt nu 't schouwtoneel,
Van ongehoorde zonden,
daar hangt hy die zyn trouw,
Met Moorden heeft geschonden
daar hangt hy als een pest,
der Maatschappy onwaard,
En met zyn zondig lyf,
Verdwynd zyn naam van de Aard.

10

ô Mogt zyn arme Ziel,
In 's laastens leevens snikken,
In groote zondenschuld,
Voor eeuwig niet verstikken,
Mogt nog zyn misdaad hem,
Op een vernederd hart,
Vergeeven zyn ô God,
In 's Heilands lydens smart.

11.

Wil Zondaars nooit u Ziel,
Aan Satans listen geeven,
Wil in den Echtenstaat,
Voor God in ootmoet leeven,
Laat zagte lydzaamheid,
getuigen in uw trouw,
dat gy geen ander mind,
dan uwe Echte Vrouw.

EYNDE.